

לפני מכתב זה יש מכתב לאשכול שלא נשלח על ועדת השבעה.

- בשבע יצאחי עם שמעון לכפר יחזקאל. באו חברים מתל ערשים, נחלל, כפר יהושע, באר טובהיה ועוד. מלבד דוד ברש דברו כולם בעד הרשימה. הישיבה נמשכה עד אחרי אחת. בשלש באחי חזרה לת"א.

- רוזנבאום שביקר אצלי אחמול נפגש אחי בגרמניה מיד לאחר מלחמת העולם השניה. הוא שקיבל 40.000 דונם מהממשלה באשדוד יחד עם בנעמי וקלוצניק. החליטה על כך ועדת שרים כלכליים. הממשלה עכשיו שותפה למחצית 40.000 דונם. הוא סבור שיש להקים פנימיות לנוער לבתי ספר תיכוניים. הוא מציע שהממשלה היתן אדמת ממשלה לצעירים לבנות לעצמם בתים. הוא נציג ליבריה באונסקו. נפגש בשוויצריה עם משה שמירא.

4.7.65, יום א'

13.7.65, יום ג'

הגענו בשחים עשרה מהל-אביב לשדה בוקר (ביום 21.5.65 ירדתי מפה לת"א)
חשעה הימים שעברו הייתי כל כך מוסרד בת"א שלא יכלתי להפנות לרשום הדברים, וחבל!
פגישות ושיחות וויכוחים עם חברי המיעוט. שיחות עם עתונאים, ראיונות סלביזיות,
פגישות עם משלחות יהודיות ולא יהודיות מארה"ב (ב-6 ביולי ארוחת ערב, נאום, שאלות
והשובות עם משלחת הבונדס משיקגו, ביום 10 ביולי פגישה בביחי עם חמשים פרופסורים
וכמרים אמריקאים - שאלות והשובות, ביום 12 ביולי פגישה עם משלחת מסנט לואיס
וקליפורניה במלון דן - שאלות והשובות, ביום 7 ביולי - פטירת משה שרת - נקרא
כנס של אנשי המיעוט מכל קצות הארץ. החכנית קוצצה לרגל פטירת מ.ש. הספדתי את

מ.ש. ואחרי הפסקה הרצאה על בעיות המדינה. הורגשה התעוררות רבה בקרב הנאספים.

לפני זה הייתי יום בחיפה וקיימתי שיחה טובה עם פרום. גינזבורג - על מצב החינוך

הגבוה ועל הצורך להביא אנשי מדע מארה"ב, אחרי שיחה זו יזם גינזבורג שיחה על

המיעוט והודיע שהוא מצטרף ועוד כמה מהפרופסורים. כיום 11 ביולי שיחה נעימה עם

מושל ניגריה המזרחית, בא בלוויית אשתו ושני עוזרים. באותו יום - בבוקר סלביזיה

יהודית אמריקנית - שו"ת באותו בוקר פגישה עם בני מושבים.

- בארבע צעדנו. שני הסיבובים נמשכו הפעם שעה ועשר דקות. הנכדה שלי וחברתה,

שבאו איתנו הנה, לוו אותנו בצעדה, אבל לפני גמר הסיבוב צ הראשון נחעיפו ושבו

לחדרן בקפנדריה.

- במטבח שלנו מה (בצריפי) מראה הלוח על 16 ביולי.

- לפנות ערב בא אצלי מענית - ראש מועצת ירוחם. הוא נבון. אמרתי לו כי ירוחם

היא מהמקומות המועטים שלא הייתי רוצה ללכת שמה להסביר נימוקי הרשימה העצמאית.

לדברי מענית (מוצ'ניק) יצביעו בירוחם בעד ב.ג. אין זו נחמה. סיפר לי על לימודי

האנ'אלפיתים הבטחתי לגשת לשם מחר, לראות מה ואיך לומדים.

המכתבים של אשכול ושרה מתחילת 1961 לא עלה בידי למצוא.

14.7.65, יום ד'

בעטר בבוקר יצאתי לירוחם. ביקרתי בכמה שעורים של נשים מרוקניות והודיות

עד גיל 45 - שלומדות קרוא וכתוב ע"י חיילות. לומדות רק החודש השני וכבר עשו חגל.

לומדות 5 שעות ביום, משכונה עד 1 אה"צ, מקבלים משכורת ממשרד העבודה. ביקרתי גם

שעור של עוזרים. המורה בחורה מסורה בכל לבה לתפקיד.